

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **S. D.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2019, č. j. OAM-500/DS-PR-P08-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 7. 2019, č. j. 62 Az 10/2019 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **3 400 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do **60 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), rozhodnutím ze dne 7. 5. 2019, č. j. OAM-500/DS-PR-P08-2019, zastavilo řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť žádost žalobce byla dle § 10a odst. 1 písm. b) zákona o azylu nepřijatelná. Zároveň bylo rozhodnuto, že státem příslušným k přijetí žalobce zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), je Rumunsko.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl napadeným rozsudkem. V něm s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 21. 3. 2018, č. j. 2 Azs 33/2018 - 20, shledal nedůvodnou žalobní námitku týkající se tvrzení o systémových nedostatcích v azylovém řízení v Rumunsku, jež by aktivovaly výjimku z příslušnosti tohoto členského státu k dokončení řízení o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení Dublin III.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Za důvod přijatelnosti i důvodnosti kasační stížnosti označil tvrzení, že nedostatky sociálního zabezpečení žadatelů o mezinárodní ochranu a zabezpečení jejich integrace v Rumunsku lze považovat za natolik závažné, aby byly důvodem pro aplikaci článku 3 odst. 2 nařízení Dublin III. Navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti konstatoval, že stěžovateli nehrozí v Rumunsku nelidské či ponižující zacházení ve vztahu k vedení řízení o udělení mezinárodní ochrany a zajištění podmínek žadatelů o mezinárodní ochranu. Navrhl, aby byla kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Protože se jedná o kasační stížnost podanou ve věci udělení mezinárodní ochrany, zabýval se NSS v souladu s § 104a s. ř. s. nejprve tím, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a zda je tedy ve smyslu citovaného ustanovení přijatelná. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] NSS neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a jednotná judikatura totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námítky a stěžovatel ve své argumentaci nevyložil žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[9] V řízení před krajským soudem i v řízení o kasační stížnosti je vznášena jediná otázka, a to aplikace článku 3 odst. 2 nařízení Dublin III, jehož druhá věta zní: *Není-li možné přemístit žadatele do členského státu, který byl primárně určen jako příslušný, protože existují závažné důvody se domnívat, že dochází k systematickým nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v daném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, pokračuje v posuzování kritérií stanovených v kapitole III, aby zjistil, jestli nemůže být určen jako příslušný jiný členský stát.* Čl. 4 Listiny základních práv Evropské unie stanoví: *Nikdo nesmí být mučen nebo podroben nelidskému či ponižujícímu trestu anebo zacházení.*

[10] S otázkou, zda jsou v Rumunsku v řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně zacházení se žadateli o ni, přítomny takové systematické (přesněji řečeno systémové, viz rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 Azs 229/2016 - 44, č. 3560/2017 Sb. NSS) nedostatky, které by vedly k aplikaci článku 3 odst. 2 nařízení Dublin III, se NSS komplexně vypořádal v rozsudku ze dne 21. 3. 2018, č. j. 2 Azs 33/2018 - 20. Zde jasně konstatoval, že z obecně známých informací ani z informací předkládaných stěžovatelem v onom řízení, které se stejně

nyní týkaly údajných nedostatků rumunského sociálního systému a integračních programů, nelze dovozovat, že by Rumunsko nebylo schopné zajistit adekvátní podmínky žadatelům o mezinárodní ochranu a že by tedy bylo namístě aktivovat článek 3 odst. 2 nařízení Dublin III.

[11] V nyní projednávané kasační stížnosti stěžovatel neuvedl nic, co by nasvědčovalo tomu, že se od vydání tohoto rozsudku NSS, z něž vycházel v jeho věci krajský soud, situace v Rumunsku podstatně změnila. Poukazoval pouze obecně na údajně nedostatečnou koordinaci rumunského práva sociálního zabezpečení a rumunského azylového práva a na nedostatky integračních programů pro žadatele o mezinárodní ochranu. To však nejsou skutečnosti, které by mohly dosahovat intenzity mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu čl. 4 Listiny základních práv EU. Není tedy důvod k přehodnocení judikatury NSS k otázce neaplikování článku 3 odst. 2 nařízení Dublin III ve vztahu k Rumunsku, z níž vycházel v nyní napadeném rozsudku krajský soud.

[12] NSS tedy neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou NSS, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně. Nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. NSS neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

IV. Náklady řízení

[13] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] Stěžovateli byl krajským soudem ustanoven advokát podle § 35 odst. 9 (nyní 10) s. ř. s., podle jehož poslední věty platí, že zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Při přiznání odměny v dané věci NSS určil odměnu výše uvedenému advokátovi ve výši 3 400 Kč [jeden úkon právní služby za 3 100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (návrh ve věci samé), a jednou režijní paušál po 300 Kč za jeden úkon právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu]. Celková částka 3 400 Kč bude k rukám advokáta vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu